

Compoziția cianogenului poate fi înck dedusă din
combustia acestăi raz saș a cianurului de argintă prin
oxidul de cuprumă; combustia cianurului de argintă se
face în aparatul ce slăjește a analiza substanțele orga-
nice azotate. Ast-fel se află kь cianogenul nă produse
cea mai mică cantă de apă, și kь singurele produse ale
combustiei sale sînt acidul carbonic și azotul; aceste
doz gaze se află în raport de doz volume de acidă car-
bonică kьtre un volum de azotă; raportul acesta se aflase
și prin analiza eudiometrică.

Preparație. — Metodele de formație ale cya-
nogenului sînt numeroase:

1° Cianogenul la naștere ori de kîte ori se calcî-
nă o materie organică azotată kь un carbonată alcalină,
și mai kь seamă kь carbonatul de potassă;

2° Kînd se încălzesc materiile azotate kь potassiumul
(D. Lassaigne);

3° Prin acțiunea directă a azotului saș a aerului
atmosferic asupra unei amestecături de kьrbune și de po-
tassă (D. Desfosses);

4° Prin acțiunea ammoniacului asupra kьrbunelui
(Scheele, Clouet și D. Langlois).

În aceste deosebite împrejurări, cianogenul se a-
flă în stare de combinație. Sursă a'l dobîndi izolat, tre-
buie a'l trage din oare-care cianuri ce se descompun prin
caldură.

Cianurul de mercură este un pentru prepararea
cianogenului; încălzind compusul acesta D. Gay-Lussac
a descompert cianogenul. Pentru ca gazul acesta să fie kь-
rat, trebuie să se zăce kь cea mai mare îngrijire cya-
nurul de mercură, kînd seamă ca să nă kьprinză oxidă
de mercură. Kînd cianurul este zmed, cianogenul este
tot-d'asna însoțit de carbonată și de cyanhydrată de am-
moniacă; dacă cianurul este znit kь oxidul de mercură,
atunci cianogenul se află amestecat de azotă și de acidă
carbonică.

Operația se face într'un corp mic de sticlă la
care se adaugă un țev al kьrbună kьpătiș se afîndă într'o